

Cuprins

Colectivul de autori	vi
Nota redacției	ix
Sigle, abrevieri și transliterări alfabetice utilizate	xi
Prefață	xix
1. Poporul lui Dumnezeu în Vechiul Testament – <i>Gerhard Pfandl</i>	1
2. Universalitatea bisericii în Noul Testament – <i>Ekkehardt Mueller</i>	21
3. Metaforele biblice ale bisericii – cărămizile pe care se construiește o ecleziologie – <i>John McVay</i>	45
4. Misiunea în Vechiul Testament – <i>Jiří Moskala</i>	69
5. Misiunea în Noul Testament – <i>Clinton Wahlen</i>	93
6. Perspective misiologice în cartea lui Daniel – <i>Sung Ik Kim</i>	121
7. Misiunea în cartea Apocalipsa – <i>Ekkehardt Mueller</i>	147
8. Să înțelegem apostazia din biserica creștină – <i>John W. Reeve</i>	175
9. Reforma protestantă din secolul al XVI-lea și ecleziologia adventistă – <i>Darius Jankiewicz</i>	213

10. Ecleziologia adventistă de ziua a șaptea, 1844–2012: scurtă retrospectivă istorică – <i>Alberto R. Timm</i>	243
11. Bazele unității bisericii în mesaj și misiune – <i>Ángel M. Rodríguez</i>	269
12. Mesajul și misiunea rămășiței: o abordare metodologică – <i>Fernando L. Canale</i>	287
13. Rolul punctelor fundamentale de doctrină în biserică – <i>Kwabena Donkor</i>	317
14. Duhul Sfânt și biserica – <i>Denis Fortin</i>	337
15. Rolul bisericii în interpretarea Scripturii – <i>Richard M. Davidson</i>	359
16. Rolul lui Ellen White în viața Bisericii Adventiste – <i>Alberto R. Timm</i>	383
17. Misiunea adventistă printre religiile lumii: câteva fundamente teologice – <i>Ganoune Diop</i>	401
18. Israelul și biserica: continuitate și discontinuitate (I) – <i>Richard M. Davidson</i>	417
19. Israelul și biserica: continuitate și discontinuitate (II) – <i>Richard M. Davidson</i>	447
20. Religiile lumii și mântuirea: o perspectivă adventistă – <i>Ángel M. Rodríguez</i>	477
21. Misiunea adventistă azi: o reflecție personală – <i>William G. Johnsson</i>	493
Anexă: Ghid pentru misiune	507

1. Poporul lui Dumnezeu în Vechiul Testament

Gerhard Pfandl

Termenul „poporul lui Dumnezeu” – fie *'am Elohim* (Judecătorii 20:2; Psalmii 47:9), fie *'am YHWH* (Numeri 11:29; 2 Împărați 9:6) – indică existența unei relații unice între Yahwé și poporul Său.¹ În mod frecvent, Dumnezeu folosește expresia „poporul Meu” (2 Împărați 20:5; Isaia 3:15) pentru a-i evidenția pe aceia care, într-un sens special, îi aparțin Lui. Însă, mai exact, cine face parte din „poporul lui Dumnezeu”? Vom încerca să răspundem acestei întrebări urmărind identitatea, caracteristicile și scopul „poporului lui Dumnezeu” așa cum apar ele în Vechiul Testament.

Perioada antediluviană

Cercetarea noastră începe cu istorisirea creației, când poporul lui Dumnezeu era format doar din două persoane – Adam și Eva. Fiind exprimarea pură a dragostei și bunătății lui Dumnezeu, primii doi oameni existau pentru comuniune și slujire față de Creator și de restul creației. Relația lor principală era cu Dumnezeu. Aceasta era experiența fundamentală din care derivau toate celelalte. Caracteristica aparte a cuplului era rezultatul angajamentului lor comun față de Creator, care era izvorul vieții lor și nucleul existenței lor. Sistemul acesta s-a prăbușit în momentul în care L-au respins pe Dumnezeu ca centru al vieții lor, căutându-și propria fericire, o fericire care nu mai depindea de El. Dumnezeu a rămas, astfel, fără un popor al Său pe pământ.

Recompunerea poporului lui Dumnezeu are loc în urma inițiativei divine, când omenirii i se oferă o scăpare din situația nefericită în care se afla – o întoarcere la Dumnezeu prin intermediul Seminței femeii

Mesajul, misiunea și
unitatea bisericii

O carte pe care trebuie să o citești!

Volumul de față este rezultatul muncii unor teologi adventiști care au explorat împreună înțelegerea biblică a naturii și misiunii bisericii. Ni s-a spus că „biserica lui Hristos, așa slabă și cu defecte cum pare, este singurul obiect de pe pământ asupra căruia El Își îndreaptă atenția și grija Sa supremă” (MPSE 15). Prin urmare, este de datorria fiecărui membru al ei să își formeze o concepție biblică solidă despre natura acestei biserici asupra căreia Hristos Își îndreaptă „atenția și grija Sa supremă”.

Această preocupare profundă a lui Hristos pentru biserica Sa a fost motivul care a stat la baza inițierii de către Institutul de Cercetări Biblice (BRI) al Conferinței Generale a unei serii de studii despre natura și funcția bisericii. Primul din setul de trei volume care au fost gândite să abordeze această problemă a fost publicat în 2009 în original și în 2014 în colecția de față, sub titlul *Introducere la teologia rămășiței. O perspectivă ecleziologică adventistă*. Acesta este al doilea volum al setului și tratează subiecte extrem de relevante, cum ar fi unitatea bisericii, mesajul ei și misiunea pe care o are de îndeplinit în lume. S-au analizat nu doar materialele biblice pe această temă, ci și evoluțiile teologice din perioada postapostolică, cu scopul de a plasa ecleziologia adventistă în cadrul istoriei creștine, în calitatea acestei biserici de rămășiță escatologică.

În urma lecturii acestui volum, orice pastor, profesor, lider și membru al bisericii care, asemenea lui Hristos, are o înaltă prețuire pentru biserică va avea de câștigat. Va înțelege mai bine mișcarea adventistă și sperăm că va fi inspirat să contribuie la unitatea bisericii, să îi aprofundeze mesajul și să se implice în misiunea ei. Ne rugăm ca acest studiu să fie o binecuvântare pentru biserică în procesul ei de autorefecție.